

nými obviněným v jeho odvolání, jež jsou bez významu pro zmíněnou otázku, zda šlo o »inkasní podnik«.

Neposuzovala totiž kárná rada a neměla také k tomu příčiny, aby posuzovala oprávnění »L-ní banky« k podobným obchodům, nýbrž řešila otázku, zda obviněný mohl a směl, aniž porušil čest a vážnost stavu, převzít zastoupení takového inkasního podniku. V tomto směru pak dospěla kárná rada správně k názoru, že vzhledem k tomu, že vymáhání cizích pohledávek náleží do činnosti advokátů, je s hlediska cti a vážnosti stavu advokátního nepřijatelné, aby obviněný jako advokát přejímal vymáhání pohledávek, které si »L-ní banka« dala postoupiti způsobem v prospektech uvedeným nikoli do vlastnictví, nýbrž jen, aby získala legitimaci k žalobě.

Čís. 225 dis.

Z výrazu »suspenduje« v úvodnej vete § 4 zák. čl. XXVIII:1887 plynie, že tu ide o imperatívne ustanovenie, ktoré vylučuje inaké rozhodnutie; len v prípade uvedenom pod bodom d) cit. § závisí nariadenie suspenzie od uváženia okolností prípadu.

(Rozh. zo dňa 4. decembra 1934, Ds III 73/34.)

N a j v y š š í s ú d ako súd disciplinárny pre veci advokátov v disciplinárnej veci proti Dr. M. A-ovi, advokátovi v R., následkom odvolania, podaného obvineným proti usneseniu disciplinárneho súdu advokátskej komory v T. Sv. M., po preskúmaní spisov, predložených horeoznačeným disciplinárnym súdom, vyniesol toto usnesenie: Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov potvrdzuje usnesenie prvostupňového disciplinárneho súdu v napadnutej časti, v nenapadnutej však ponecháva ho netknutým.

D ô v o d y:

Disciplinárny súd I. stolice usnesením z 28. augusta 1934: a) nariadil proti advokátovi Dr. M. A-ovi disciplinárne pokračovanie; b) suspendoval ho z vykonávania advokácie do skončenia trestného pokračovania, ktoré bolo proti nemu zavedené pravoplatným obžalovacím spisom pre dvojnásobný zločin sprenevery.

Obvinený podal odvolanie len proti časti usnesenia, v bode b) uvedenej, tvrdiac, že podľa § 4 lit. b) zák. čl. XXVIII:1887 suspendovanie môže, ale nemusí byť v takomto prípade nariadené. Tento názor odvolateľa je však mylný. Z výrazu »suspenduje«, obsaženého v cit. § 4, plynie bezpochybné, že ide tu o imperatívne ustanovenie, ktoré vylučuje inaké rozhodnutie. Len v prípade, uvedenom pod bodom d) cit. § záleží nariadenie suspendovania od uváženia okolností prípadu, v ostatných prípadoch cit. §, tedy aj v prípade bodu b) musí byť suspendovanie nariadené bezpodmienečne. Preto bolo treba zamietnuť odvolanie ako bezzákladné.